

El banc de la Mota

Salpebrem?

Durant els vespres d'estiu, asseguda al banc d'aquesta secció, que em dona l'oportunitat de xerrar informalment i amicalment amb tothom, veus crítiques, sempre ben rebudes, em diuen que troben la revista massa «ensucrada», que ens mirem molt el melic, que tot són records bucòlics i que sembla que visquem a Xauxa, quan a Verges també hi ha moltes coses que no rutllen.

La meua primera reacció és defensar País Petit amb totes les meves forces: argumento que es nodreix dels articles que ens envia la gent, que no hi ha censura i que tothom de Verges té dret a dir-hi la seva, tingui l'opinió que tingui, i a denunciar o criticar allò que no cregui correcte, sempre que sigui amb respecte i esperit constructiu, naturalment. Deixo ben clar que no depenem de cap organisme oficial, que l'Ajuntament de torn (l'anterior, el present o el que pugui venir) només ens dona suport econòmic però no ens condiciona, no faltaria sinó!; que el Consell de Redacció el formem persones de maneres molt diverses de pensar, tant en temes polítics, com religiosos, etc., però amb la il·lusió comuna de reflectir la vida vergelitana actual, conservar-ne la memòria històrica –ara que aquesta expressió és tanta moda– i ajudar a la comunicació entre la gent. També afegeixo que tothom qui ho vulgui en pot formar part, que necessitem mans i saba nova. Acabo

l'aferrissada defensa dient que, si la revista és ensucrada, la culpa és dels qui no volen posar-hi sal i pebre i se'ls guarden per a ells.

Després, però, reflexiono sobre els comentaris que m'ha fet més d'un i repasso la part més fosca del dia a dia de la vila, molt similar a la d'altres d'arreu del món a causa del trastocat món en què vivim.

És cert que aquelles jornades de «portes obertes» a les cases han passat a la història i ara cal tancar amb pany i clau nit i dia. També és cert que la típica passejada de tarda per la Mota, segons a quines hores o fins i tot a ple dia, ja no és tan tranquil·la com abans i has d'estar a l'aguait de cotxes aturats amb no se sap quines finalitats. És de domini públic que, massa sovint, els pagesos pateixen robatoris importants als seus horts, tant de productes com de maquinària... Ara bé, tot això arriba al coneixement de les autoritats municipals o a la denúncia formal als Mossos perquè s'hi pugui posar remei, o bé queda en una conversa de cafè perquè representa massa remenament haver de desplaçar-se i perdre temps «per a no res»? Si més no, se n'ha queixat mai ningú en la revista?

En un altre àmbit, més de reivindicació social i col·lectiva, l'encís i l'estil de vida naturals de l'Empordà, malgrat les constants agressions que han rebut, tenen cada vegada més un futur incert, gosaria a dir que negre, sobretot pel que fa al món agrícola i al pesquer, indispensables per a la subsistència humana: les variants; la MAT; els límits del Parc Natural del Montgrí, les Medes i el Baix Ter, que tanta polèmica està generant i dels quals depèn extraordinàriament aquest futur; el descarat sagnat del Ter, com el d'altres rius, per a afavorir les demandes no pas «d'aigua de boca» –quina gràcia m'ha fet sempre aquesta expressió tan ridícula dels polítics!–,

Ferrer Roura, s.a.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Av. França, 192 - Tel. 972 17 23 45 - 17840 **SARRIÀ DE TER** (Girona)
Ctra. Girona, 30 - Tel. 972 78 01 32 - Fax 972 78 05 99 - 17142 **VERGES** (Girona)

sinó de desmesurat consumisme de la prepotent ciutat comtal, on trobem un balneari urbà (els anomenats spa) a cada cantonada i hotel... Doncs ben pocs articles hem rebut, a favor o en contra, tot s'hi val, sobre aquests temes tan candents i que ens afecten vivament.

En tenir el privilegi de llegir tots els articles abans no surtin, m'adono que aquest número tornarà a ser ensucrat, dedicat en gran part, evidentment, a l'anada de la Dansa Mort a Mèxic. Per cert, segur que alguns no estan d'acord que surti de Verges, o que hagi actuat en un festival anomenat «Cervantino»..., però ho expressaran públicament? De moment encara no he revisat cap escrit al respecte.

Un cop fetes totes aquestes reflexions, que han durat ben bé tres mesos, m'adono que aquí els únics que salpebren són els col·laboradors de la secció gastronòmica. Sóc conscient -n'he estat sempre- que Verges no és Xauxa, però és el lloc on vivim o on anem sempre que podem perquè ens agrada, perquè l'estimem, perquè el volem millor. Així mateix sé que la nostra revista té moltes mancances; ara bé, la meua experiència professional en aquest camp em diu que és una publicació molt digna que no té res a envejar de les que són al mercat, fruit d'un esforç i una il·lusió compartida que ens fa créixer humanament, i això no té preu.

Ànim, doncs! Salpebrem una mica, que el que tenim a les mans és de tots i ningú no s'enfadarà per un punt de coïssor. Salpebrem amb gust, amb gràcia, en la mesura justa, que d'aquesta manera donarem més alegria a aquest àpat comunitari que és aquest nostre País Petit, tant el literari com el geogràfic.

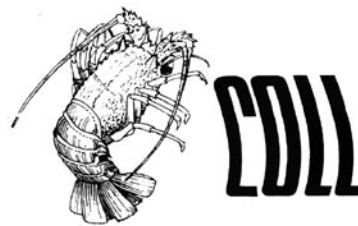
MÀRIAM SERRÀ

MARTINA NARLOCH

FISIOTERAPEUTA
TERÀPIES MANUALS
666 90 60 93 Hores convingudes
VERGES - CAMALLERA

PEIXATERIA

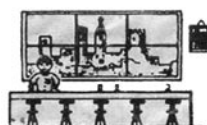

L'ESCALA
TORROELLA DE MONTGRÍ

JOES
RESTAURANT
TERRASSA SHOW
Sopars d'empreses i grups
PARC D' ATRACCIONS
A l'entrada de L'Estartit (dreta)
Informació i reserves tel. 972 75 10 06

CAN GRAU

CAFÈ BAR
ENTREPANS
PANTALLA
GEGANT

C/ Bous, 16 - Tel. 972 78 00 08 - **VERGES** (Girona)